

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 5To/10/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010418  
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121010418.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M., a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného R. E., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. júna 2022 v Banskej Bystrici odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/31/2021 zo dňa 18. októbra 2022, a takto

### r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku zrušuje rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/31/2021 zo dňa 18. 10. 2021 vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodujúc sám

odsudzuje

obžalovaného R. E., nar. XX. XX. XXXX v U. U., trvale bytom J. XXXX/XX, U. U.,

podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a ukladá obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd ustanovuje obžalovanému skúšobnú dobu vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. j) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/48/2020 zo dňa 03. 03. 2021, ktorým mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, s podmienenečným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, § 61 ods. 2 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 (dva) roky.

## o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/31/2021 zo dňa 18. 10. 2021 bol obžalovaný R. E. uznaný za vinného zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 18. 07. 2020 do 10:55 h počas jazdy v U. U. na R. ulici smerujúcej na J. ulicu v priehradke palubnej dosky na strane spolujazdca osobného motorového vozidla zn. Škoda Superb, ev. č. TT-XXXXC neoprávnenne prechovával 1ks zatavenej plastovej injekčnej striekačky 10ml s kryštalickou látkou bielej farby s hmotnosťou 1,700 g, pričom bolo zistené, že táto obsahuje metamfetamín 78,7 % hmotnostných (báza) - 1.338 mg čistej látky absolútneho metamfetamínu čo zodpovedá 17 bežným jednotlivým dávkam drogy spôsobilým ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 139/1998 Z. z. v platnom znení.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 172 ods. 1, § 38 ods. 2, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil a uložil probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd ustanovil obžalovanému skúšobnú dobu vo výmere 4 roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. h) Trestného zákona súd prikázal obžalovanému podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovného programu.

Podľa § 42 ods. 2, § 61 ods. 2 Trestného zákona súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 roky.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/48/2020 zo dňa 03. 03. 2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný, ktoré neskôr písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu v podstate tým, že výrok napadnutého rozsudku považuje za nezákonný a vzhľadom na nezákonnosť zabezpečovania dôkazov v prípravnom konaní za arbitrárny. Nestotožňuje sa ani s jedným z výrokov napadnutého rozsudku a má za to, že je vydaný v rozpore so zásadami trestného konania uvedenými v § 2 ods. 10, 11, 12 Trestného poriadku. Okresný súd nenáležite zistil skutkový stav, nesprávne vyhodnotil dôkazy a z nezákonne zabezpečených dôkazov vyvodil nesprávne právne závery. Príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov bol v tejto veci použitý iba ako pretlač, ktorý však mal byť zo strany OČTK riadne odôvodnený, mal byť vydaný písomne a doručený. Príkaz nemohol byť a ani nebol doručený, a to nikomu, nakoľko v čase vyhotovenia zápisnice o vykonaní domovej prehliadky a prehliadky iných priestorov, mala npor. JUDr. Ing. X. len ústny súhlas prokurátora s vykonaním prehliadky. Sama vo svojej výpovedi uviedla, že riadne opečiatkovaný príkaz nikdy nikomu nedoručila, resp. neexistuje a tom žiadny doklad, že by tak učinila v súlade so zákonom. Čo sa týka času vyhotovovania zápisníc a ich podpisu, tieto boli v rozpore so zásadami trestného konania vyhotovované dodatočne a nie na mieste nehody, ale na J. ulici niekoľko hodín po nehode. Dokonca za obžalovaného bola podpisovať jeho matka pred policajtkou npor. Ing. H.. X.. Ďalej poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 172/2010 zo dňa 07. 12. 2010, ktorý sa týkal nutnosti dostatočne odôvodneného príkazu prokurátora alebo príkazu policajta na prehliadku iných priestorov a pozemkov, inak je ich postup spôsobilý porušiť právo na spravodlivý proces a ďalších práv súvisiacich s ochranou súkromia dotknutých osôb. Tiež poukázal na judikát R 8/2009, v zmysle ktorého je porušením zásady podľa § 2 ods. 1 Trestného poriadku, ak sa vykoná prehliadka iného priestoru,

napr. osobného motorového vozidla, bez prítomnosti vlastníka vozidla, ktorého totožnosť je známa, je dostupný, nie sú prítomné žiadne dôvody v zmysle § 104 ods. 2 Trestného poriadku a dotknutá osoba sa práva účasti na tomto úkone nevzdala. Prehliadka iných priestorov vykonaná v rozpore so zákonom je úkon neopakovateľný a výstup z takejto prehliadky ako dôkaz je nepoužiteľný pre jeho rozpor s § 119 ods. 2 Trestného poriadku. Uvádzané procesné pochybenia sú preto natoľko závažné, že nemôžu byť nijakým spôsobom dodatočne konvalidované, a to nijakým úkonom. Záverom poukázal na znenie § 101 ods. 1 Trestného poriadku, pričom tento nezákonný spôsob zabezpečovania dôkazov sa vykonával následne po takmer 5 hodinách od nehody, ku ktorej malo dôjsť o 05:46 h dňa 18. 07. 2020. Na základe uvedeného preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 312 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku a aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie dňa 21. 06. 2022 v zmysle § 293 ods. 5 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného, pretože upovedomenie o verejnom zasadnutí mu bolo doručené riadne a včas a písomne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny, preto navrhol odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s písomne podaným odvolaním a požiadal krajský súd o zváženie všetkých dôkazov. Preto navrhol, aby krajský súd obžalovaného oslobodil spod obžaloby, alternatívne aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného je z časti dôvodné, avšak z iných dôvodov, z akých bolo odvolanie podané.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami vo vzťahu k jednotlivým výrokom rozsudku. Keďže sa krajský súd s odôvodnením napadnutého rozsudku stotožnil, v podrobnostiach naň odkazuje (str. 7 - 12).

Nad rámec odôvodnenia napadnutého rozsudku okresným súdom vo vzťahu k výroku o vine, reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného, krajský súd dodáva nasledovné:

Podľa § 104 ods. 1 Trestného poriadku domovú prehliadku, osobnú prehliadku alebo prehliadku iných priestorov, alebo prehliadku pozemku možno vykonať len po predchádzajúcej výzve toho, u koho alebo na kom sa má taký úkon vykonať, a to len vtedy, ak sa výzvou nedosiahlo dobrovoľné vydanie hľadanej veci alebo odstránenie iného dôvodu, ktorý viedol k takému úkonu.

Zo zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov zo dňa 18. 07. 2020 (č.l. 69) je zistiteľné, že obžalovaný po predchádzajúcej výzve v zmysle § 104 ods. 1 Trestného poriadku a po poučení o tom, že osoba nie je povinná vec vydať v prípade, ak by si týmto vydaním spôsobila nebezpečenstvo trestného stíhania, uviedol, že vec dobrovoľne vydáva, aj keď vie, že bude použitá proti nemu, k čomu pripojil aj vlastnoručný podpis. Obžalovaný teda po zákonných poučeníach vec dobrovoľne vydal, preto v zmysle zákona nebolo potrebné ani následne vyhotovovať zápisnicu o vydaní veci podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku, ktorú podľa obhajoby obžalovaného mala na miesto neho podpísať jeho matka, keďže obžalovaný veci vydal na základe § 104 ods. 1 Trestného poriadku, a nie na základe § 89 ods. 1 Trestného poriadku, preto argumentácia podpísaním tejto zápisnice inou osobou ako obžalovaným je aj podľa názoru krajského súdu irelevantná.

Čo sa týka samotného príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov zo dňa 18. 07. 2020 a námietok obžalovaného, že nebol vydaný v súlade so zákonom, a že nebol doručený, krajský súd konštatuje, že z jeho obsahu je zrejmé, že príkaz bol vydaný na základe § 101 ods. 1 Trestného poriadku, týka sa osoby obžalovaného, že prehliadka iných priestorov bude vykonaná v osobnom motorovom vozidle Škoda Superb e. č. TT XXX IC, lebo je dôvodné podozrenie, že sa tam nachádza vec dôležitá pre trestné konanie. Ďalej je v príkaze uvedené, že prehliadku vykoná npor. JUDr. Z.. U. X., pričom v príkaze je aj súhlas a podpis okresného prokurátora, a deň vydania príkazu. Aj podľa názoru krajského súdu bol teda príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov vydaný v súlade s § 101 ods. 1 Trestného poriadku, pretože je vydaný písomne, je z neho zrejmé, vo vzťahu ku ktorej osobe sa má prehliadka vykonať, akého iného priestoru sa prehliadka týka, a z akého dôvodu sa má prehliadka vykonať. Aj krajský súd v tejto súvislosti pripomína, že obžalovaný (ako užívateľ motorového vozidla, ktorého sa výkon prehliadky týkal) bol osobne prítomný počas prehliadky motorového vozidla, priebeh prehliadky nijakým spôsobom nenamietal, ale najmä veci po zákonom poučení sám dobrovoľne vydal. Taktiež z obsahu zápisnice je zistiteľné, že príkaz o prehliadke JUDr. T. zo dňa 18. 07. 2020 bol doručený dňa 18. 07. 2020. Navyše, svedkyňa npor. JUDr. Z.. U. X. v rámci svojho výsluchu na hlavnom pojednávaní potvrdila, že príkaz doručila obžalovanému tak, že mu ho odovzdala do ruky, pričom ani krajský súd nezistil žiadny dôvod, prečo by svedkyňa ohľadne doručenia príkazu vypovedala nepravdivo. Záverom v tejto súvislosti aj krajský súd poznamenáva, že v zmysle § 105 ods. 2 Trestného poriadku nezúčastnenú osobu je potrebné obligatórne pribrať len k výkonu domovej prehliadky a osobnej prehliadky, teda nie k výkonu prehliadky iných priestorov, je preto irelevantné, že za nezúčastnenú osobu k výkonu prehliadky iných priestorov bola pribratá matka obžalovaného ako jeho blízka osoba.

Z vyššie uvedených skutočností preto aj krajský súd dospel k záveru, že príkaz na prehliadku iných priestorov zo dňa 18. 07. 2020 bol vydaný v súlade so zákonom, obžalovaný po zákonom poučení v zmysle § 104 ods. 1 Trestného poriadku a poučení o tom, že vec nie je povinný vydať v prípade, ak by si týmto vydaním spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania, sám dobrovoľne vydal veci špecifikované v zápisnici o vykonaní prehliadky iných priestorov zo dňa 18. 07. 2020, túto zápisnicu osobne podpísal, teda veci ním vydané boli získané zákonným spôsobom a boli ako dôkaz použiteľné pre potreby trestného konania.

Okresný súd preto rozhodol správne, keď po vykonanom dokazovaní upravil právnu kvalifikáciu skutku oproti podanej obžalobe, a potom uznal vinu obžalovaného len podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona (keďže vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by si obžalovaný psychotropné látky kúpil).

Čo sa týka výroku o treste, krajský súd sa stotožnil s výrokom ohľadne druhu a výmery trestu odňatia slobody, ako aj výmery skúšobnej doby, avšak sa nemohol stotožniť s povinnosťou, ktorú okresný súd uložil obžalovanému v rámci probačného dohľadu, a to podrobiť sa v súčasnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Podľa § 51 ods. 9 Trestného zákona povinnosť podľa odseku 4 písm. h) možno uložiť po predchádzajúcom vyžiadaní správy od probačného a mediačného úradníka o vhodnosti jej uloženia, ak vhodnosť uloženia tejto povinnosti nevyplýva z odborného vyjadrenia alebo zo znaleckého posudku. Po preskúmaní spisového materiálu však musí krajský súd konštatovať, že sa v ňom nenachádza správa od probačného a mediačného úradníka o vhodnosti uloženia takejto povinnosti obžalovanému, ani sa v spise nenachádza odborné vyjadrenie alebo znalecký posudok, ktorý by odôvodňoval uloženie takejto povinnosti.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V zmysle citovaného ustanovenia preto krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, a sám rozhodol tak, že uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, a súčasne rozhodol o podmienenečnom odklade jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 4 roky s probačným dohľadom. V rámci probačného dohľadu potom krajský súd uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, ktorá by mala zabezpečiť, aby sa v budúcnosti nedopúšťal trestnej činnosti. Krajský súd v tomto prípade ukladal súhrnný trest v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle zásad pre ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, preto aj v súlade s § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste z predchádzajúceho rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/48/2020 zo dňa 03. 03. 2021. Napokon v súlade s § 42 ods. 2 Trestného zákona uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 roky. Takto uložený trest je potom podľa názoru krajského súdu pre ochranu spoločnosti, nápravu páchatel'a, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, pričom dostatočne zabezpečí prevýchovu obžalovaného a zároveň takýto trest postihuje len obžalovaného, a zohľadňuje všetky okolnosti prípadu a je v súlade so zásadami pre ukladanie trestov. Bude teda výlučne na obžalovanom, aby počas skúšobnej doby preukázal, že dokáže viesť riadny život. V opačnom prípade môže súd, po splnení zákonných podmienok, nariadiť výkon nepodmieneného trestu.

Na margo uloženého trestu okresným súdom, konkrétne skutočnosti, že okresný súd pri ukladaní trestu neprihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že obžalovaný spáchal viac trestných činov, a to z dôvodu, že súd ukladal trest v zmysle asperačnej zásady, krajský súd konštatuje, že v zmysle rozhodnutia trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR publikovaného pod č. 26 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2020, podľa ktorého po nadobudnutí účinkov nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, o nesúlade § 41 ods. 2 Trestného zákona v texte za bodkočiarkou s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky je ustanovenie § 38 ods. 7 Trestného zákona obsoletné, keďže už nedochádza k interakcii medzi § 41 ods. 2 Trestného zákona, ktorý zvyšuje (naďalej len) hornú hranicu trestnej sadzby, s § 38 ods. 4 až 6 Trestného zákona, ktoré z tam uvedených dôvodov zvyšujú dolnú hranicu trestnej sadzby, a je a priori vylúčené, aby súčasné použitie týchto ustanovení mohlo byť pre páchatel'a neprímerane prísne. V zmysle uvedeného preto mal okresný súd pri ukladaní trestu prihliadnuť aj na vyššie uvedenú priťažujúcu okolnosť, a teda mal obžalovanému ukladať trest v trestnej sadzbe 5 rokov a 4 mesiace až 10 rokov. Vzhľadom k tomu, že odvolanie bolo podané len v prospech obžalovaného, krajský súd už s poukazom na § 327 ods. 2 Trestného poriadku nemohol uložiť obžalovanému prísnejší trest, ako mu bol uložený okresným súdom.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste sám vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.